

המדינה הזאת

ארץ ישראל

פיתוח ירושלים — אחת מדרכי הפיתוח היעילות ביותר בכל עיר ובכל ארץ — היא כיצד?

שכלול אמצעי התחבורה ושיפור תנאי ההארה. ירושלים נחשלת מאד מבחינה זו. שירותי התחבורה בעיר גדולה כירושלים, אשר על אף העובדה שיש בה כשליש מאוכלוסיית תל-אביב — הרי שטחה גדול והתחבורה האחרת איננה מתחשבת לא בדעת הקהל ואלו לא במוסדות הממשלה והעירייה. בעלת המוגופולין לשיירות העירוניות מרשה לעצמה לקבוע את קווי האוטובוסים, לקבוע איזה קוים יעבדו עד שעה מסוימת בערב ואיזה קוים יעבדו עד חצות הלילה, והיא גם הקובעת את מחירי הנסיעות בקוים השונים. כיום, גם לאחר ההזולות שמש"ר רד התחברה כפה על החברה — גבוים הם המחירים אשר בכל מקום אחר בארץ. ועדיין יש רובעים, עם אוכלוסייה גדולה שהחברה איננה מוכנה לשרת אלה. אפס את מכונותיה, או שהיא מפסיקה את הילוכם של האוטובוסים בשעה מוקדמת בערב, ועל ידי כך מונעת (ביחוד בימי החורף הירושלמי קשה) אפשרות לבקר בהצגות קולנוע, תיאטרונים או באסיפות בעלות ערך תרבותי. טובלת במיוחד שכונות ככרם אברהם, גאולה, שכונת הבורכים, בית ישראל, מקור ברנך וסגוריה — בהם חיים למעלה משלושים וחמשת אלפים תושבים. תושבים, היינו שליש מן האוכלוסייה הירושלמית. שכונות אלו מנותקות לגמרי ממרכז העיר החל משעה שמונה בערב ובעוד שהנהלת המ"קשר" דואגת שהיו אוטובוסים לשכונות רחביות, בית הכרם, אחרי הצגות התיאטרונים או הקונצרטים — מעולם לא קבעה הנהלת המ"קשר" אוטובוס אחד אחרי התפוצות האמנותיות לשכונות שפון וצפון-מערב העיר.

והוא הדין ביחס לתחבורה החשמל והשירות הציבורי הירושלמי, רחובות העיר אינם מוארים בלילות במדה רחוקה לעיר בירתה לעיר בה יושבת הממשלה ובה יושבת הכנסת. ויש שכונות שלמות שאין אפילו פנס אחד ברחובותיה. ואין פוצת מה ומצפוף. העירייה איננה מעילה בשטח זה, ואיננה עומדת על זכויות התושבים כלפי שתי החברות.

אנשי המ"קשר" טוענים כי אין להם מספר מספיק של אוטובוסים. ואם

חברת החשמל הירושלמית איננה יכולה לעמוד בהתחייבותיה, — יש לעיריית ירושלים דרכים כדי להפעיל את תנאי הרכיב שניתן לחברה זו.

השכחנים? זהו השלט אשר קבעו ביום הזכרון הראשון לשירת יחזקאל לפני 10 חודשים בדרך מול הכפר כברי. מה תקום המצבה הגדולה, אשר תזכיר לכל עוברארח כי כאן התחולל הקרב האכזרי, וכי כאן נפלו טובי הבנים, כך הכריזו פעמים, והודיעו על זאת בעתונות. אך עד

היום הנה אין זכר למצבה או גל אבנים. רק אחרי משלוי המשוריינים שאירעו במקום, ועשב ודרדרים מכסים אותם מכל עבר. הועדה לקביעת לוחות זכרון אישרה את המקום, ואף את התכנית להקמת מצבה, והקין הקיימת לישראל מצדה הבטיחה שתתול את הגן והחורשה סביבה. אבל עד היום הזה לא נעשה דבר. עוד שבועות מספר, ושוב יציפו את הארץ פלוגות טיילים צעירים מכל חלקי הארץ כדי להכיר את מולדתם. למה לא יציגו לוחות-זכרון את המקומות החשובים האלו, וילמדו את הדור הצעיר פרקי מלחמת השחרור, ופרקי מולדת גם יחד? וכלום, שכונת כפר את הבטח תגו להעמיד ציונים לחברים, אשר אינם כבר אנוג חיים?

הוקרי עתיקות בעיר 1000 שנים בחרו. בעקבות התבלינים באו הטורקטורים הגדולים והחריבו כל קיר שהיה זכר לבנין. רק תלי חורבות נשארו. והטבע עושה את שלו. האדמה מצמיחה עשב, המכסה שרידי כפר. להט השמש בקיץ וגשמי העזו בחורף מפוררים את לבני החימר, המתפרקים וחוזרים לכור מחצבתם — לאדמה, ומתחתם קבורים כלים וחפצים שונים.

הכפר נחזק מעל פני הקרקע. ישוב חרש הולך ונבנה. עוד עשרות שנים, עוד מאה שנה, ואז זכר הכפר ייחזק. וכחוקרי העתיקות שלנו בימים אלה, כך יבוא בזמן מן הזמנים חוקרי ימים אחרים, בחפשים אחרי שרידי כפרים מתקוות שונות. והנה ימצאו כפר זה או אחר מתחת לאיזה תל, או במקום שבו חפרים יסוד לבית, ויתחיל הויכוח על התקופה, גודל הכפר, חשיבותו וכו'. כמו אצלנו היום, אך מכשירים חדישים יותר יהיו בידי החוקרים, והם יקבעו: האם הכפר או העיר נהרסו לפני תקופת האבן — או אחריה.

הכנסת מאת ש. יוסף

הכף בעד ישיבות רק במשך יומיים... ודאי, שהקואליציה האחרת הזאת היתה, "מורחבת" עוד יותר כשנידונה השאלה כמה להקציב להוצאות איכסר גם של חברי-הכנסת בירושלים. בראש הקואליציה האחרת למען הגדולת ההקצבות לתחרי הכנסת עמדו דו"קא אלה הנמנים על האופוזיציה לממשלה, אולם לא חסרו חס וחלילה תומכים משרות הסיעות הממשלתיות.

"הקואליציה האחרת" הזאת, מוסרי, תעלה לאוצר ב-20 אלף לירות יותר לחורש. ועוד מוסרים, כי האופוזיציה האחרת" הצליחה, מתוך שצמח דה על המקח, להציל מפי הקואליציה האחרת" ולחטך לאוצר עוד כ-15 אלף ל"י.

כדי למנוע יום אחד של השבוע היה את מספר 13 מוקדש לגמר הויכוח על החוק לעידוד השקעות הון. דברו 14 חברי כנסת. היום השיג של השבוע הוקדש לויכוח על חוק הקפאת שלוש תוספת היוקר. הוקצבו 5 שעות ומחצית השעה (לפי 2½ רגעים לכל חבר כנסת!). נאמו גם כן 14 חברים. כנראה, שומר היוקר ומוזכרו לכל תיכשל הכנסת במספר 13.

אגב, סביב הבעיה כמה זמן להקציב לחוק על תוספת-היוקר התנהל ויכוח קצר. חנן רובין (מפ"ם) טען כי 5½ שעות אינן מספיקות כל-עיקר לויכוח על תוספת היוקר. הוא דורש להקציב לא פחות ולא יותר מאשר 15 שעות. — "תוספת יוקר" זו, 10 שעות יורו מאשר הציעה הושיאות אינה פת-אינה לשום אינדוס — העירו משרות מפא"י.

הקואליציה יש קואליציה בכ"ה האחרת נסת, זו התומכת בממ"שלה, שבתוכה משמ"ש שים בערבוביה אנשי מפא"י, הפרוג' רסיביים, הדתיים למיניהם והספרדים; ויש אוסוויציה, שלפעמים היא מאוחדת ועל פי רוב מנוגדת בתוך עצמה. אולם בעניינים מסוימים, וב"עיקר בעניינים הנוגעים להעברת הכ"ה נסת לירושלים, נוצרה "קואליציה אחרת" לגמרי. כזאת, שאינה תלויה במשמעת מסגרתית.

הנה, למשל, הבעיה, כמה ימים בשבוע תקיים הכנסת את ישיבותיה? יומיים או שלשה ימים? הירושלמים מכל הסיעות (מעטים הם, רק שבעה במספר) ואלה מתחרי הכנסת מכל הסיעות שאינם נושאים תפקידים אחרים בתל-אביב ובערים אחרות, (אף אלה נער יספרם) היו, כמובן, בעד שלושה ימים. אולם הללו נשארו באופוזיציה לקואליציה נרחבת של אנשי מפא"י וחירות, מפ"ם והכלליים, הדתיים והקומוניסטים, שהכריעו את

מאמץ — הקיבוץ האמריקאי ה' פעיט

התחל בסאסא, אשר בג' ליל, בגבול הצפוני, בפרשת הכבישים המבדילים בין הג' ליל המערבי והגליל התיכון. בינתיים נשאר למקום שם הכפר הערבי כמקור דם, אלא תקלה אחת לשם. בזמן היות הכפר מיושב על ידי הערבים, והשלט על הכביש ציין בשלוש הלשונות את שם הכפר, כתבו בעברית סעסע, תחת השלטון הישראלי חזרו למקור וכתבו סאסא עם "אלף", כלומר, ראש השיבו"ל, כנוצר בתלמוד. אך ליצני הדור אומרים שיש לכתוב את שם הישוב כ"עין" כי עד שתגיע למקום המרו"ח, — סעסע מרוח רב".

ונוציה של ירושלים...

ידי ירושלים רואים עצמם בונציה בעקבות הגשמים הרבים שירדו על העיר. הם לא ירתעו מלטפס גם על הרי השלג, אם אמנם ירד זה בכמות ניכרת.

הצילום: אילני

טוגל

תרופה במוחה נגד:
 ריבאצמס | הצטננות
 אי ש'אס | כאבי פרקים
 ג'דיפה | כאבי ראש

יחוד 70000 פרופוסורים
 רופאים מאשרים את
 פעולתו המהירה
 והמפוציית של טוגל

תרופה שיוצרת
 טיוצרת בארץ

טוגל